

[Statsministeren.]

ningen, hvis Formaal er at skaffe Dækning for dette Aars Underskud i Stats-husholdningen, drejer sig om de i Øjeblikket store og vigtige Spørgsmaal, og det er angaaende disse Forslags Behandling, jeg, som sagt, gerne vil gøre en Henstilling til Landstinget.

Vi er opmærksomme paa, at de to Partier, der har Flertal her i Tinget, med en sjælden Voldsomhed har modsat sig disse Forslag, først og fremmest det, som Handelsministeren nylig har forelagt, men ogsaa de to af mig nævnte Dækningsforslag, og da Flertallet her i Salen gennem de to Partier i det andet høje Ting har udtalt sig, som Tilfældet er, gaar jeg ud fra, at Forslagene ikke heller kan ventes vedtaget her i Tinget. Jeg har da bedt om Ordet for at anmode Landstinget om i saa Fald dog at træffe en hurtig Afgørelse. Det forelagte Lovforslag om Valuta- og Importforholdene skal, som bekendt, erstatte den Lov, der udløber med denne Maanedes Udgang, det vil sige paa Mandag, og det er derfor af Vigtighed, at man snarest faar Klarhed over Forholdene paa dette for Landet saare vigtige Omraade. Vi har maattet faa den Opfattelse, at saaledes som de Partier, der har Flertal her i Tinget, har stillet sig i det andet Ting, maatte Stillingen blive den, at der ikke var anden Udvej end Afholdelse af Folketingsvalg for at faa Befolkningen til at fremsætte en Udtalelse om, i hvilken Retning den ønsker denne Lovgivning fortsat, med mindre altsaa det utrolige skulde ske, at man her i det høje Landsting vilde vedtage Lovforslaget om Valutaordningen, saaledes som det nu foreligger fra Folketinget, og tiltræde Forslagene om Dækning af Underskuddet i dette Aars Statshusholdning. Dette har jeg altsaa ikke turdet gaa ud fra kunde være tænkeligt. Jeg anmoder derfor det høje Landsting om en hurtig Afgørelse, særlig altsaa af Hensyn til, at vi er saa nær ved 1. November, og af Hensyn til de Forhandlinger, der skal finde Sted i England omkring den 19. November. Med Hensyn til den udløbende Lov gælder det jo, at det vil være nødvendigt at have en vis Tid til at træffe andre Foranstaltninger efter en eventuel Forkastelse her i Landstinget, inden Maaneden løber ud, og jeg beder altsaa Landstinget om at give Svaret, saa vidt det er muligt, i Morgen, senest i Overmorgen, saaledes at en Afbrydelse af Forhandlingen kan undgaas, og den normale Udvikling finde Sted.

Hauch: I Anledning af den højtærede Statsministers Formaning overfor det høje Ting om at behandle denne Sag hurtigt, skal jeg tillade mig paa min Gruppens Vegne at tilsige den højtærede Statsminister al den Arbejdsvillie, som det høje Ministerium i denne Forbindelse ønsker at faa fra den Side, jeg tilhører. Jeg kan endvidere tilføje, at vi vil tage paa denne Sag paa samme Maade, som vi tager paa den hvilken som helst anden Sag, den højtærede Regering kommer med til det høje Landsting. Vi vil behandle den ud fra de saglige Synspunkter og den saglige og politiske Opfattelse, vi har med Hensyn til, hvad denne alvorlige Situation kræver. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Statsminister har tilsigtet med sin Formaning, men det forekommer mig i hvert Tilfælde ikke, at der i den Maade, hvorpaa det høje Ting tidligere har behandlet de Forslag, som den høje Regering er kommet med, kan findes nogen Berettigelse for den højtærede Statsministers Fremgangsmaade.

Da vi for godt 5 Maaneder siden her i Tinget beskæftigede os med Valutaspørgsmaalet, havde jeg Lejlighed til at udtale, at de Lovforanstaltninger, som Omstændighederne havde gjort nødvendige derved, at vi havde maattet forlade Guldets som Basis for vort Pengevæsen, maatte være af en saadan Beskaffenhed, at der ikke mere end allerhøjest nødvendigt gennem selve Loven og de Indgreb, der skabtes Hjæmmel for ved Loven, blev grebet ind i de eksporterende Erhvervs økonomiske Forhold og den normale Handelsomsætning, der er en Betingelse for en sund Udvikling af hele vort Erhvervsliv.

Loven af 30. Maj dette Aar, som udløber om faa Dage, indeholder en meget vigtig Bestemmelse, der tager Sigte paa en Lempelse af Valutarestriktionerne, idet det i Lovens § 3, sidste Stykke, bestemtes, at Afleveringspligten for den hjembragte Valuta skulde bortfalde snarest muligt og senest den 31. August. Loven skulde medføre en begyndende Afvikling af de Restriktioner, som man fra Regeringens og Rigsdagens Side havde fundet det rigtigt at træffe Bestemmelse om i de forskellige Valutalove, vi har haft, siden vi gennemførte den første Valutalov af 29. September 1931. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt af Forhandlingerne komme nærmere ind paa de Forudsætninger for Administrationen af Loven af 30. Maj dette Aar, som var en Betingelse for mit Partis Tilslutning til Gennemførelse af denne Lov. Vi ved alle, hvorledes disse Forhold ligger, og de har for nogle faa Dage